

בש"פ 7430/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 7430/21

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: פלוני

בקשה ראשונה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק
סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים),
התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: י"ג בכסלו התשפ"ב (17.11.2021)

בשם המבקשת: עו"ד מירי קולומבוס

בשם המשיב: עו"ד צ'רלי סבג; עו"ד ליאור גלבע

החלטה

1. לפני בקשה ראשונה להארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים, לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים).

2. ביום 16.2.2021 הוגש נגד המשיב כתב אישום המונה שני אישומים, ומייחס לו ריבוי עבירות של אינוס בת משפחה לפי סעיף 351(א) ו-345(א)(1) ו-(3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); מעשים מגונים בבת משפחה לפי סעיף 351(ג)(2), 348(ב), 345(ב)(1) ו-(א)(1) לחוק; מעשה סדום בבת משפחה לפי סעיף 351(א), 347(ב) ו-345(א)(1) ו-(5) לחוק; וכן עבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק.
3. בתקופת האירועים מושא כתב האישום המשיב היה נשוי לאימן של א.א., קטינה ילידת 2007, וב.ב., ילידת 1998 הסובלת מלקות קוגניטיבית, והתגורר עמן בדירה בפתח תקווה בין השנים 2017 עד 2020 (להלן: התקופה).
- כנטען באישום הראשון, במהלך התקופה ובמספר מועדים שונים, ביצע המשיב בא.א. מעשי אינוס ומעשים מגונים. בתוך כך, נטען כי המשיב החדיר את אצבעותיו אל תוך איבר מינה של א.א., נצמד אל ישבנה עם איבר מינו הזקוף, נישק אותה על פיה, אחז בחזה שלה וכן ירק על וליקק את איבר מינה.
- באישום השני מתואר כי במהלך התקופה המשיב ביצעב.ב. במספר מועדים שונים מעשי אינוס, סדום ומעשים מגונים, תוך ניצול לקותה הקוגניטיבית וחרף התנגדותה. כמתואר, המשיב נגע באיבר מינה של ב.ב. מתחת לבגדיה ובמקביל באיבר מינו החשוף, עד שהגיע לסיפוק מיני – חרף בקשותיה כי יחדול ממעשיו. עוד מתואר כי המשיב ניסה להחדיר את איבר מינו לאיבר מינה של ב.ב., וכי במועד אחר החדיר את איבר מינו לפי הטבעת שלה, בעודו נוגע בשדיה עד שהגיע לפורקן מיני, למרות התנגדותה. בנוסף נטען כי המשיב חיכך את איבר מינו על איבר מינה ודחף את איבר מינו בכוח לפיה. בתוך כך המשיב איים על ב.ב. כי אם לא תשתף פעולה עם מעשיו יעזוב את הבית, וכן איים עליה באומרו "תיזהרי, יש לי אקדח".
4. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצר המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. בבקשה נטען כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמת המשיב, וכי לאור העבירות המיוחסות לו קמה בעניינו עילת מעצר סטוטורית מכוח סעיף 21(א)(1)(ג)(5) לחוק המעצרים, וכן עילת מעצר נוספת מכוח סעיף 21(א)(1)(א) לחוק המעצרים, לאור יסוד סביר לחשש כי ינסה לשבש הליכי משפט ככל שישוחרר.
- המבקשת הדגישה את חומרת העבירות המיוחסות למשיב, שנעשו תוך כפיה ושימוש בכוח פיזי נגד המתלוננות בתוך ביתן, וציינה כי למשיב עבר פלילי הכולל 4 הרשעות, ביניהן עבירת אינוס בכוח בגינה נגזר עליו עונש מאסר בן 6 שנים.
5. ביום 16.2.2021 בית המשפט המחוזי הורה לעצור את המשיב עד למתן החלטה אחרת. ביום 18.3.2021 הוגש תסקיר מעצר, במסגרתו צוין כי המשיב מבטא עמדה קורבנית, וכי ישנו סיכון להישנות התנהגות מינית פוגענית כלפי נשים וקטינות בכלל, וכלפי המתלוננות בפרט. עוד צוין שירות המבחן כי בשיחתו עם אם המתלוננות, היא שיקפה חשש לחייה וחי משפחתה.
6. ביום 22.3.2021 נקבע כי מערכת הראיות הלכאוריות נגד המשיב "מוצקת דיה כדי לשאת עקרונית החלטת מעצר עד לתום ההליכים", שכן חומר הראיות "מבהיר די והותר" שהמשיב כפה את רצונו על המתלוננות, וכי התקיים מגע מיני בינו לבינו.

ביום 24.3.2021 בית המשפט המחוזי הורה על מעצר המשיב עד תום ההליכים, תוך שהדגיש כי העבירות המיוחסות לו מקימות עילת מעצר סטטוטורית, המתחזקת נוכח הקושי להעבירו למעצר באיזוק אלקטרוני קודם להשלמת עדות המתלוננות.

עוד צוין כי לחובת המשיב הרשעות קודמות רלבנטיות; וכי תסקיר המעצר השלילי שהוגש בעניינו מצוין בין היתר סיכון של ממש להישנות התנהלות פוגענית ולהפרת תנאים מגבילים, לצד נטייתו ויכולתו של המשיב "להתנהל בתחכום ובהסתרה".

7. אשר להתקדמות ההליך העיקרי, ביום 14.10.2021 הסתיימה עדותה של א.א., וכן נקבעו מועדי הוכחות נוספים לימים 30.12.2021, 20.1.2022, 3.3.2022 ו-15.3.2022.

טענות הצדדים בבקשה להארכת המעצר

8. לטענת המבקשת, המעשים המיוחסים למשיב מלמדים על "מסוכנותו המופלגת", משביצע עבירות מין חמורות בשתי בנותיה של אשתו - האחת קטינה והשנייה בעלת מגבלה קוגניטיבית. זאת, תוך ניצול מעמדו וגישתו אליהן והפניית איום

כי ברשותו אקדח. מסוכנותו נלמדת גם מעברו הפלילי, ותסקיר המעצר בעניינו אשר לא בא בהמלצה על שחרורו לחלופה, לאור הסיכון להישנות התנהגות מינית פוגענית מצידו.

9. בדיון שלפני באת כוח המבקשת שבה על טענותיה והדגישה את המסוכנות הרבה הנשקפת מהמשיב; החשש המשמעותי כי יביא לשיבוש הליכי משפט; והשפעתו האפשרית על המתלוננות ככל שישוחרר לחלופה. הודגש, כי החלטת בית המשפט המחוזי בדבר מסוכנותו והראיות לכאורה בעניינו ברורה, ואף לא הוגש לגביה ערר - משכך, הקביעות נותרו בעינם ואין כל סיבה להניח כי מסוכנותו פחתה.

אשר להתקדמות ההליך - באת כוח המבקשת ציינה כי הוא "מתנהל בקצב סביר", ומועדי ההוכחות העתידיים קבועים בהתאם לעומס ההרכב. הודגש כי ההתקדמות אינה בשליטתה, והיא "מוכנה לעשות הכל לשמוע את המשפט בקצב המהיר האפשרי ביותר".

10. מנגד, בא כוח המשיב הדגיש כי למבקשת הייתה אפשרות להעיד את המתלוננות בדיוני ההוכחות שהתקיימו, והחלטתה שלא להעיד את ב.ב. עד כה מהווה "תרגיל", כלשונו, שנועד לאפשר את הארכת מעצרו.

בא כוח המשיב טען כי בהתחשב בחזקת החפות הקיימת לו, ניתן לאיין את מסוכנותו בחלופת מעצר בבית אחיותיו המוכנות לשמש כמפקחות. כן הדגיש כי עברו הפלילי של המשיב הוא "אירוע חד פעמי", וכי מאז ועד היום לא קרה דבר המעיד על מסוכנותו הנטענת.

אשר לאפשרות כי המשיב ישבש הליכים, בא כוחו הדגיש כי פרק הזמן שחלף בין המועד בו סיפרו המתלוננות לאימון על האירוע הלכאורי, לבין הגשת התלונה – שנה וחצי, איפשר למשיב שיהוי בוכל לכאורה לשבש הליכים וליצור קשר עם הקטינות – ומשלא עשה כן, פוחת החשש כי יבצע זאת כעת.

לבסוף, ציין בא כוח המשיב כי מצבו הבריאותי רע, והימשכות ההליכים בעניינו ומשך הזמן בו נמצא במעצר מהווים "סיכון חיים אמיתי עבורו", ובפרט משעצור "על לא עוול בכפו", לגישתו.

דיון והכרעה

11. לאחר שעיינתי בבקשה ובנספחיה, ושמעתי את טיעוני באי כוח הצדדים בדיון שנערך לפניי, אני סבור כי דין הבקשה להתקבל.

12. כידוע, במסגרת בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, על בית המשפט לאזן בין הפגיעה המתמשכת בחירותו של הנאשם, לבין הצורך בהגנה על שלום הציבור ובטחונו, והצורך להגן על תקינות ההליך הפלילי, וזאת בדרך של התחשבות בחלוף הזמן מאז הושם הנאשם במעצר; חומרת העבירות המיוחסות לנאשם ונסיבותיהן; מידת המסוכנות הנשקפת ממנו; וכן החשש מפני שיבוש הליכי משפט (בש"פ 85/21 מדינת ישראל נ' מחאג'נה (19.1.2020)).

באיזון בין שיקולים אלו, יתחשב בית המשפט בקצב התקדמות ההליך ובצפי להתמשכותו. ככל שמתארך ההליך העיקרי, ובפרט אם הדבר נובע מהתנהלות רשויות התביעה, נעה נקודת האיזון לטובת הגנה על זכות הנאשם לחירות (בש"פ 1091/20 מדינת ישראל נ' שיכה (8.4.2020)).

13. בעניינו, אמנם מדובר בהארכת מעצר ראשונה, אך קצב התקדמות ההליך אינו משביע רצון – כתב האישום נגד המשיב הוגש בחודש פברואר 2021, ואילו מועדי הוכחות נוספים קבועים עד לחודש מרץ 2022, כאשר המבקשת "מקווה כי במועדי ההוכחות הקבועים ההליך יתקדם באופן משמעותי".

אולם, אין בחלוף הזמן כדי לאיין את משקל האינטרס הציבורי, והוא אינו מוביל לכשעצמו לשחרור לחלופת מעצר. במקרים רבים חומרת העבירות המיוחסות לנאשם או החשש לשיבוש הליכי משפט לא יאפשרו להביא לשחרורו (בש"פ 6372/21 מדינת ישראל נ' פלונית (4.10.2021)). כזה הוא המקרה שלפניי.

העבירות המיוחסות למשיב מקימות חזקת מסוכנות סטטוטורית מכוח סעיף 21(א)(1)(ג)(5) לחוק המעצרים, המתחזקת נוכח עברו הפלילי, הכולל הרשעה בעבירת בעילה בכוח, אשר אף היא נעשתה נגד קרובת משפחה של אשתו באותה העת.

כמתואר בכתב האישום, בעוד שהמשיב התגורר עם א.א. ו-ב.ב. הוא ביצע בהן בהזדמנויות רבות מעשי אינוס

וסדום, תוך ניצול גילה הצעיר של האחת, ולקוטה הקוגניטיבית של האחרת. מעשים אלו בוצעו חרף התנגדותן של השתיים, הכאב שגרם להן, וניסיון להתנגד או להימלט מאימת מעשיו. חומרת מעשים אלו מדברת בעד עצמה.

מסוכנות המשיב אף גוברת לאור הנזק הנפשי שעלול להיגרם למתלוננות כתוצאה משחרורו לחלופה, כעולה מתסקיר המעצר בעניינו, מהתרשמות שירות המבחן ממצבן של המתלוננות, ומכך שטרם החלו הליך טיפולי.

14. כמו כן, איני סבור כי חלופת המעצר שהציע בא כוח המשיביש בה כדי להפיג את החשש ממסוכנותו, וזאת בין היתר מאחר שתסקיר המעצר מציין כי המפקחים המוצעים אמנם מבינים את "המשמעות הטכנית" של תפקיד הפיקוח, אך יתקשו לזהות מצבים פוגעניים אפשריים או לבחון את התנהלות המשיב באופן ביקורתי, וכן כיהם נוקטים בעמדה חד צדדית ומגוננת כלפיו.

כאמור, שירות המבחן התרשם כי המשיב "מתבצר בעמדה קורבנית והגנתית", בעל דפוסי אישיות "מרמתיים", יכולת השפעה ותמרון כלפי סביבתו, וכי התנהלותו עוסקת בסיפוק צרכיו וניצול יחסי סמכות וקרבה. מתסקיר המעצר עולה כי בשלב זה, שלילת המשיב כל בעיתיות בהתנהלותו אינה מאפשרת שילובו בטיפול, אשר יכל להפחית סיכון במצבו - ומשכך ישנו סיכון להישנות התנהגות פוגענית.

המלצה שלילת זו מובילה אף היא למסקנה כי לא ניתן לשחררו לחלופת מעצר, שכן לא ניתן לאיין את החשש ממסוכנותו נכון לעת הזו. מכל אלו, איני סבור כי נקודת האיזון בשלב זה של ההליך השתנתה, ועל כן יש לקבל את הבקשה להארכת מעצרו.

לאור כל האמור, אני מורה על הארכת מעצר המשיב ב-90 ימים החל מיום 16.11.2021 או עד למתן פסק דין בת"פ 33630-02-21 בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד, לפי המוקדם.

ניתנה היום, י"ד בכסלו התשפ"ב (18.11.2021).

ש ו פ ט